[42] اشخاص را به احتمال اينكه از شيعيان هستند را بريدند، هر كس كه معروف به دوستداری ودلبستگی به خاندان پيامبر صلی ا عليه واله بود زندانی شد، يا مالش به غارت رفت، يا خانه اش را ويران كردند، شدت فشار وتضييقات نسبت به شيعيان به حدی رسيد كه اتهام به دوستی علی عليه السلام از اتهام به كفر وبی دينی بدتر شمرده می شد وعواقب سختتری بدنبال داشت. رفتار معاويه نسبت به شيعيان هر روز بيشتر می شد، واين وضع نسبت به اهل كوفه كه مركز شيعيان آن حضرت بشمار می رفت از هر جا بدتر بود. معاويه زياد بن ابيه را حاكم شهر كوفه وبصره نمود واو كه روزی در صف شيعيان امام علی عليه السلام بود وآنانرا بخوبی می شناخت، آنان را در هر جا كه به ايشان دست می يافت را گرفته ودستها وپاهايشان را قطع، يا از درختان خرما آويزان، ويا كور ونابينا می ساخت. زياد بن ابيه به جای خود چند روزی سمرة بن جندب را حاكم بصره نمود، أو در اين مدت هشت هزار نفر را بقتل رسانيد، وطبری از أبو سوار عدوی نقل می كند كه می گويد: سمرة در يك صبحگاه چهل وهفت نفر از بستگان مرا كه حافظ قرآن بودند را كشت (1). اين امور مردم را به اهداف شوم بنی اميه ومخالفت آنان با مقدسات اسلامي هر چه بيشتر آشنا ساخت وزمينه ساز انقلاب خونين عاشورا گرديد. _____ 1 - تاريخ الامم والملوك 6:

_____ (*) 132.